

זה הדרין

زوهدرين ZO HADEREKH

גיליון 11, 14 במארס 2018

לעצור את ביבי

נתניהו דבק בכס השלטון, יוזם משבר קואליציוני ומאיים שוב ושוב בהקדמת הבחירות

נתניהו בבחירות האחרונות ולהצעת "חוק הלאום" שמקדמת שרת המשפטים שקד (הבית היהודי). באקלים פוליטי זה רודפות זו אחר זו יוזמות חקיקה גזעניות, סיפוחיסטיות ואנטי-דמוקרטיות. כפי שציין

העיתונאי עקיבא אלדר ("אל-מוניטור", 8.3), יוזמות החקיקה הממשלתיות מלמדות על סדר היום של מערכת הבחירות הבאה: חוק "קידוז" כספי הרשות הפלסטינית; עיכוב מסירת גופת פלסטיני למשפחתו; שלילת תושבות מתושבי מזרח ירושלים; וחוק "עונש מוות למחבלים".

מול הסכנה של מלחמה נוספת בדרום ובצפון, מול מדיניות ההתנחלות והסיפוח, מול החקיקה בעלת הגוון הפשיסטי, מול המשך ההפרטה של חברות ושירותים ממשלתיים, מול הקיטוב חברתי-כלכלי, מול מזימת גירוש הפליטים ומול השחיתות של הון-שלטון-עיתון – זה הזמן למערכה

ציבורית רחבה נגד המשך אחיזתו של רה"מ בנימין נתניהו בשלטון.

ההתגייסות הציבורית בחודשים האחרונים להפגנות נגד השחיתות ולפעילות המגוונת נגד גירוש מבקשי המקלט, כמו גם התחזקות הזרם הביקורתי-השמאלי בבחירות שנערכו באיגודים המקצועיים של העו"סים והפסיכולוגים מלמדות על החשיבות של אחדות המאבק המשלבת ביקורת פוליטית וחברתית במערכה נגד נתניהו וכל מה שהוא מסמל.

התהפוכות לכאורה בעמדת ראש הממשלה בנימין נתניהו לגבי הקדמת הבחירות לכנסת והמשברים לכאורה בממשלתו אינם גחמה. מהלכי נתניהו חותרים להשגת שלוש מטרות:

האחת, לחזק את מעמדו בקואליציה הימנית הקיצונית, כך ששום מרכיב בה לא יפרוש אם וכאשר יוגש נגדו כתב אישום; השנייה, להשתמש במעמדו הפוליטי המחוזק בקואליציה ומחוצה לה כדי לגרום ליועץ המשפטי אביחי מנדלבליט להשהות את החלטותיו בארבעת התיקים או להחליט לא להעמידו לדין; השלישית, לסגור הסכמות עם ראשי המפלגות השותפות, כך שבעקבות הבחירות הבאות תוקם ממשלה שתעמיק את מדיניות הסיפוח, שתמשך לממש את השירות להון, שתסלים את המתקפה על רשויות החוק ותכין את התשתית לחיסול הסדרים הדמוקרטיים.

אביגדור ליברמן הוא שותף סוד של נתניהו ותפקידו להחליש את יאיר לפיד. לכן, התקוטט ליברמן עם הפוליטיקאים החרדים סביב חוק הגיוס ואיים לפרק את הממשלה בגלל ענייני

דת ומדינה. את ש"ס בראשות אריה דרעי, שסקרים אחרונים חוזים כי לא תעבור את אחוז החסימה, זומם נתניהו להחליף באלי ישי המחובר למתנחלים הכהניסטים. כך נראית הקואליציה הבאה שמבשל נתניהו.

על רקע זה, ההכרזות של המועמדים להנהגת מרצ (תמר זנדברג ואבי דבוש), כאילו ליברמן הוא מועמד אפשרי לממשלת "שמאל-מרכז", מחזקות את נתניהו והימין. ליברמן והצעתו לבטל את אזרחותם של תושבי אום אל-פאחם הם השלמה טבעית ל"ערכים נוהרים לקלפיות" של

(צילום: עמוס בן גרשום/לע"מ)

מרצ: יושבת על הגדר, רגל פה, רגל שם

"אמר לי, אז נשב עם ליברמן, אז נשב עם בנט, מה את עושה מזה עניין? זה מה ששבר אותי"
(זהבה גלאון, מנהיגת מרצ לשעבר, "הארץ", 2.3)

למירי רגב יש עוד מה ללמוד

"שירין עבד אל-והאב, מהזמרות המפורסמות במצרים, נידונה בקהיר לשישה חודשי מאסר. הסיבה? עבד אל-והאב לגלגה על איכות המים בנהר הנילוס, מסמליה הלאומיים של המדינה. גזר דינה ניתן לאחר שהורשעה בבית המשפט בהפצת מידע כוזב ובהפרת הסדר הציבורי".

(לה מונד", 28.2)

תזכירו לנו: מי עמד בראש הקרמלין עד עכשיו?

"נשיא רוסיה ולדימיר פוטין אמר היום בנאומו האומה השנתי שלו במוסקבה כי הוא מתכוון להוריד בחצי את שיעור העוני במדינה תוך שש שנים. זה היה נאומו האחרון לפני הבחירות לנשיאות ב-18 במארס, בהן הוא צפוי לנצח".

(סוכנות הידיעות "אינטרפקס", 1.3)

שמחה גדולה [...] ליד הקבר

"מאות בני אדם נכנסו הלילה בסיוע מועצה אזורית שומרון, מנהלת המקומות הקדושים בשומרון וצה"ל לקריאת מגילה בקבר יהושע בן נון, היושב בכפר כיפל חארס שבשומרון. בין הנכנסים היה ראש מועצת שומרון יוסי דגן, סגנו דויד בן ציון, מח"ט אפרים אל"מ עידן כץ, קצין הגמ"ד חטיבת אפרים רס"ן דאדו, יושבי ראש היישובים והנהגות היישובים. הנכנסים התפללו, קראו את מגילת אסתר ורקדו.

ראש מועצת שומרון הודה לחיילי ומפקדי צה"ל על הסיוע בכניסה ואמר: 'קריאת מגילת אסתר ביום המיוחד הזה, במקום המיוחד הזה, בציון של יהושע בן נון, מנחיל הארץ, כובש הארץ, הרמטכ"ל היהודי הראשון – אין מרגש מזה. אני מודה לחטיבת אפרים על כל העבודה המדהימה הזו. יש כאן מסורת שמגיעים נציגי ההתיישבות וראשי ההתיישבות לקרוא מגילה כאן. אין דבר יותר מתאים בחג הפורים, להתחזק ממקום השורשים שלנו, של העם היהודי".

(אתר "כיכר השבת", 1.3)

נשיא האגודה הישראלית לכלכלה

"התופעה הבעייתית בעיני היא לא רק קשרי ההון-שלטון במובן הצר שלהם, זה שלפעמים קונים סיגרים או בקבוקי שמפניה. אלא במובן הרחב יותר, שמשפיע הרבה יותר על הציבור: כשאתה מקורב מאוד לבעלי ההון, המדיניות הכלכלית-חברתית שאתה מוביל תהיה כזאת שטובה להם. האישויות בישראל, הגבוהה מאוד בהשוואה לעולם, הוא גבוה בעיקר בגלל המדיניות הניאוליברלית ואין הבדל ממשי בקו הכלכלי והחברתי בין מפלגות הליכוד והעבודה".

(פרופ' יוסי זעירא, "כלכליסט", 2.3)

חוסן משטרי במיקור חוץ

"משטרת ישראל, המטה הארצי / אגף תמיכה לוגיסטית. מוזמנות בזה הצעות מחיר לאספקת הטובין ו/או השירותים המפורטים כדלקמן: סדנאות חוסן עבור משטרת ישראל".

(מכרז שפרסם המטה הארצי של משטרת ישראל, 6.3)

עובדים שהם עבדים

"כיום עומד שבוע העבודה בקוריאה הדרומית על 68 שעות, מה שגרם לרבים לכנות אותו לא-אנושי. עם זאת, האסיפה הלאומית במדינה העבירה השבוע ברוב גדול הצעת חוק הקובעת ששבוע העבודה יקוצץ ויעמוד על 52 שעות לכל היותר".

(דבר ראשון", 2.3)

דברים בשם אומרם**מישהו מטפל בך?**

"ב-2015, נערכה פגישה מוזרה בין נציגי איגוד הבנקים לבכירי המשטרה. נושא הדיון – הפעיל החברתי ברק כהן ומחאתו נגדם. בפגישה נכח לא אחר מראש אגף החקירות במשטרה דאז, ניצב מני יצחקי. בשיחה זו הצדדים לא דיברו רק על מה שכהן ביצע, הטרדות לכאורה של מנכ"לי בנק הפועלים ולאומי, ציון קינן ורקפת רוסק עמינח, אלא ביקשו להזהיר מפניו כגורם המתסיס כלפי המערכת הבנקאית. במהלך הפגישה, קצין המרחב התבטא באופן שמצטייר כבעייתי: 'האירועים במעורבות ברק כהן הם לא מהדרמטיים, ובכל זאת הוא מטופל בצוות חקירה מיוחד [...] אנחנו משתמשים בכל הכלים הפליליים [...] הוא נחקר על סיפורי הבנקאים והורחק. אנו רוצים מאוד לטפל בו".

(חדשות 10, 28.2)

מכתבים**למערכת****הסוציולוגים נגד סיפוח אונ' אריאל**

בתגובה להחלטת הממשלה ולאישור הכנסת, שמקבלים יבוי מהמועצה להשכלה הגבוהה בשתיקתה, האגודה הסוציולוגית הישראלית חוזרת ומצהירה על סירובה לקיים פעילות אקדמית של האגודה באוניברסיטת אריאל, בהתאם להחלטות האסיפה הכללית והנהלת האגודה מ-2010-2011. הכפפת אוניברסיטת אריאל, מכללת הרצוג ומכללת אורות ישראל למועצה להשכלה גבוהה פוגעת בחברה ובאקדמיה בישראל. היא מערערת את מעמדה של המועצה להשכלה גבוהה ככלם לפוליטיזציה של האקדמיה, המדע וההשכלה הגבוהה בישראל; היא גוררת את נשות ואנשי האקדמיה במוסדות האקדמיים בישראל לתמיכה בכיבוש וביוזמות סיפוח; והיא מזמינה חרם אקדמי מצד עמיתינו למחקר בעולם בשל שותפותנו זו לפעילות מדעית ואקדמית בשטחים הכבושים.

אנו חוזרים ומצהירים כי כיוון שהאגודה הסוציולוגית הישראלית היא קהילה מקצועית וולונטרית, שהחברות בה היא על בסיס אישי ולא מוסדי, האגודה תמשיך להיות ביתם המקצועי של סוציולוגיות וסוציולוגים שהם חברות וחברי סגל או תלמידות ותלמידים במוסדות אלה.

אנו רואים בהצהרה פומבית זו חלק מחובתנו האתית כסוציולוגיות וכסוציולוגים להביע דעתנו על אירועים ותהליכים בחברה הישראלית.

פרופ' גילי דרורי, נשיאה

פרופ' יגיל לוי, סגן נשיאה

האגודה הסוציולוגית הישראלית

אפשר לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל:
zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

אופוזיציות המרכולים ושלטון החוק

שאיננה איילת שקד וכן הלאה. עכשיו עוטה מפכ"ל המשטרה – אולי גם ראש השב"כ בעתיד הקרוב – את בגדי הממלכתיות החדשים ומיד זוכה בחיבוק חם מאוהדי מחנה אנטי-ביבי. בחיבוק דומה זכה בוגי יעלון לאחר שפינה את משרדו לאביגדור ליברמן על רקע המאבק על דמות גל"צ והפולמוס סביב אלאור אזריה. פעם אחר פעם מאמצים המבקשים להחליף את נתניהו דוברים מטעם הימין, ואף הימין העמוק, כדי לשכנע את הציבור הימני או להוכיח אותו על "בערותו".

ואשר למכונה "שמאל" במערכת הפוליטית: בבסיסו של מחנה פוליטי הבוחר במועמד "שגדל במעברה" לראשות מפלגת העבודה, או קורא למְזַרְח את מרצ, ובאותה נשימה מייצג את עמדת המשטרה בהתייצבה מול נתניהו, טמונה סתירה עמוקה. אין בעולם מפלגת שמאל אופוזיציונית אחת שהיא "בעד המשטרה". וגם בישראל, כל המלצת משטרה תזכה את הליכוד בעוד מנדט.

איני מנסה לטעון שהתמיכה העממית בריסוק המוסדות שמוביל נתניהו נובעת מתוך חתרנות או אנטי-ממסדיות. ואולם השליטה המכרעת של הימין הישראלי (אידיאולוגית ופוליטית) רק מסתייעת בהתייצבות השמאל לצד המשטרה ובדרכו של המחנה הליברלי לאמץ לחיקו עוד ועוד דמויות ממלכתיות שידברו בשם "ישראל" או "הפרויקט הפוליטי של נתניהו והמתנחלים חורג משאלות אלה וחותר לבסס ישראל "לא מתנצלת", מספחת, גזענית ומגרשת פליטים. האתגר של השמאל העקבי בישראל גדול. אלה המתנייעים כשמאל ליברלי, יאיר לפיד, אבי גבאי, ואפילו תמר זנדברג, יזעקו על חופש הביטוי שנשלל מ"איתנו", כלומר מערוץ 10, ועל חוק המרכולים, אך הם לא יתייצבו לצדה של המשטרה דארין טאטור המוחזקת במעצר כמעט שנתיים בשל שירים שפרסמה בפייסבוק. לאחזר זכייתה בפרס מפעל חיים (9.3), חגגה אילנה דיין בשם התקשורת את עצמה, אך טענה ש"פה לא עוצרים עיתונאים כי פה זה לא טורקיה". הדיקטטורה הצבאית בשטחים אינה נחשבת בעיניה. שוב רואים כיצד ציונות וליברליזם סותרים זו את זו ברמה הבסיסית ביותר.

על השמאל מוטלת המשימה להיגן על חירויות הפרט שעוד נותרו בישראל. מנגד, עליו להתייצב לצד דארין טאטור או העיתונאים בשטחים הכבושים גם בשם "חופש הביטוי" וגם בשם התמיכה במאבק לשוויון של המיעוט הלאומי ובמאבק הפלסטיני לשחרור מכיבוש.

שמאל עקבי ויהודי-ערבי נאבק כבר עשורים נגד צמצום המרחב הדמוקרטי, הפצת השנאה, אלימות הממסד וסתימת הפיות המאפיינים במיוחד את תקופת נתניהו. ראש ממשלה זה זומם לרסק את כל המוסדות הציבוריים שעוד נותרו על כנם ולהחליף אותם בחבר מרעיו: בחיילים ממושמעים שלא מפחדים ללכלך את ידיהם, בתומכים נאמנים של המתנחלים ושל הזיית הסיפוח, במשרתים חרוצים של ההון הגדול. אך בעשותו כן, שמאל עקבי גם אינו שוכח שמוסדות אלה הם אבות הריקבון המהותי של המערכת הפוליטית הישראלית, הזקוקה לא לניקוי בלבד, אלא לפירוק ולהרכבה מחדש.

שדרות רוטשילד, פברואר (צילום: רונן בר, פייסבוק)

מאת יוסף לאור

"רק המשטרה מעזה לעמוד מול נתניהו", קראה קרולינה לנדסמן לטורה ב"הארץ" (9.3). "אין כיום גוף, בטח שלא מהאופוזיציה הפוליטית, שמעז להתמודד עם נתניהו כמו שמתמודדת משטרת ישראל בראשות אלשיך. באומץ לב אזרחי ובראש מורם, תחת מטח ארטילריה בלתי פוסק מצד ראש הממשלה וחייליו, מעז אלשיך לפרק לגורמים את מבנה הכוח הרקוב, המושחת עד היסוד, של נתניהו", כתבה. לפני כן, כצפוי, חזרה על אזהרותיו של לייבוביץ' מפני מדינת ש"ב, אך סיכמה: "ברגע האמת של ישראל, ערב יום הולדתה ה-70, העמיד המפגש ההיסטורי איש שב"כ, צנחן, חוקר של האויב, בן ישראל הפריבילגית פחות, מול בן שכבת הכוח המבוססת, איש אמריקה והעולם הגדול, נוכל היסטורי רב תעלולים וחסר מעצורים, שמאיים להשמיד את רוחה ודמותה של ישראל. עתה נותר רק לקוות שבדקדקבתי הוזה ינצח השב"כניק".

נהיית מחנה אנטי-ביבי אחר "שלטון החוק", ההתייצבות לימין המשטרה וקידום המאבק בשחיתות תחת הסיסמה "לא ימין, לא שמאל, ישר" – האם כל אלה הם חלק מאסטרטגיה שסופה לסלק את נתניהו מהשלטון, או תחליף לאידיאולוגיה הפוליטית של אותו מחנה?

לא במקרה אנו עדים לקריסתה של האסטרטגיה האנטי-ביבית הזאת ולהתאבדות אלקטורלית בטווח הקצר: בסקר עדכני של "מאגר מוחות" (7.3), עולים הליכוד ל-34 מנדטים, ו"יש עתיד" – ל-24; לעומת זאת יורד המחנה הציוני יורד ל-10 מנדטים, בשיאו של הקמפיין למען שלטון החוק. אין קיצור דרך במסע ההחלפת השלטון. לשמאל הציוני, במסעו לסילוק נתניהו, שותפים בעלי אינטרסים רבים. רובם המכריע אינם "שמאל" בשום מובן של המילה, אפילו לא "שמאל-מרכז". גם אם הם רוצים להיפטר מנתניהו כעת, קרוב לוודאי שיאיר לפיד או גדעון סער ירצו את רובם.

את מוסדות השלטון מאיישים רבים החוששים ל"עתיד המדינה": אלופים המזהירים מפני אובדן הרוב היהודי; אנשי משרד הביטחון שמעדיפים שר מ"שלהם"; שופטי בית המשפט העליון שימשיכו להכשיר את הכיבוש גם תחת בוטת

בפעילותם. "בזמן האחרון שאלתי את עצמי מה אני עושה בכלל", הסביר, "והחלטתי לנתק מגע מהמטרה". בעקבות פרסום הידיעה, הגיש ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש, הרשימה המשותפת) שאילתא בנושא לשר לביטחון פנים, גלעד ארדן, שטרם נענתה. ח"כ ג'בארין מסר: "התרעתי שמדובר ברדיפה פוליטית פסולה ולא חוקית. המטרה צריכה להפסיק לאלתר את מסע הנקמנות הזה נגד חד"ש ונגד שאר הארגונים החברתיים". ג'בארין הדגיש: "חד"ש היא בית ותקווה לכולם, יהודים וערבים. לא ירתיעו אותנו אמצעים משטרתיים פסולים המזכירים משטרים אפלים. נמשיך להיאבק למען שלום, שוויון וצדק חברתי".

צועדות לשלטון המקומי

לציון יום האישה הבינלאומי, יזמה ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש, הרשימה המשותפת) כינוס המוני (7.3) לקראת הבחירות המקומיות בהמשך השנה. בארגון הכנס השתתפו גם הארגונים "מקומיות-2018" ו"כולך כוח", הנאבקים להגדלת השפעתן של נשים ברשויות המקומיות. נכון ל-2009, שיעור הייצוג הממוצע של נשים בקרב חברי המועצה ברשויות המקומיות הוא 11% בלבד. שיעור זה נמוך מהשיעור בכל יתר המדינות שנבדקו במחקר השוואתי שביצע מרכז המחקר והמידע של הכנסת. ב-38% מהרשויות המקומיות בישראל שנבדקו, לא כיהנו נשים כלל כחברות מועצה. תמונת מצב עגומה זו מבקשות הנשים הנאבקות לשוויון לשנות.

בנאומה בכנס, קראה תומא-סלימאן: "אנחנו דורשות ייצוג בשלטון המקומי כי זו זכות טבעית שנשללה מאיתנו. לנו, כנשים, יש כישרונות ויכולות ואותם נשקיע לשינוי פני המקום שבו אנחנו חיות, ובאמצעותם נאבק להשפעה ולצדק חלוקתי ברשויות המקומיות".

יו"ר הרשימה המשותפת: אנו מעוניינים בברית של מדוכאים

יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש) מאמין שבבחירות הבאות תוכל הרשימה המשותפת להגיע ל-15 מנדטים. על כך סיפר (2.3) ל"גלובס" בכתבה על היערכות הרשימה להקדמה אפשרית של הבחירות. להכרעת ח"כ עודה, ניתן יהיה להגדיל את כוחה של הרשימה המשותפת אם אחוז ההצבעה של הציבור הערבי יעלה ל-75% וישתווה לזה של הציבור היהודי. "ברית המדוכאים עדיין מאחדת אותנו כמיעוט נרדף", אמר עודה. "אנחנו נשתמש בקמפיין של נתניהו על הערבים הנוהרים כדי להגיד למצביעים שלנו: תראו כמה הוא מפחד מההצבעה שלנו. בואו נעשה את זה – נצא ונצביע. האויב העיקרי שלנו זה הייאוש, בעיקר בקרב הצעירים, כי המבוגרים רגילים להצביע. הצעירים רואים ממשלת ימין ומולה את אבי גבאי, שאין לו דבר עם המשותפת והפער בינו לבין הימין אינו גדול; או את יאיר לפיד, שיש לו פרויקט אחד בראש ושמו יאיר לפיד, וגם הוא כבר התבטא בגזענות כלפינו". כשנשאל אם הרשימה המשותפת תהא מוכנה להצטרף לקואליציה, השיב: "יש תמימות דעים בקרב הציבור הערבי שהתקופה שבה היינו גוש חוסס בממשלת רבין הייתה הטובה ביותר עבורנו. אם גבאי יחליט ללכת בדרכו של רבין, לקדם הסכם שלום ולהנמיך שיח גזעני, יהיה לי הכבוד ללכת בדרכו של תאופיק זיאד, שהיה יו"ר הגוש החוסס. הכדור נמצא אצל גבאי. הבעיה היא שהוא רק הולך ימינה".

ח"כ ג'בארין: מדוע הפעילה המשטרה סוכן סמוי בחד"ש?

בעיתון "גלובס" (23.2) ולאחר מכן באתר מק"י פורסם כי המשטרה הפעילה בשנתיים האחרונות סוכן סמוי בחד"ש ובתנועות חברתיות נוספות. שמו של הסוכן הסמוי – ויטלי בזרודניך, והפעיל אותו קצין המודיעין ישראל הורן. הסוכן פעל בשירות מרחב ירקון במשטרת ת"א לצורך איסוף מידע על תנועות חברתיות ופוליטיות.

בזרודניך (25) סיפר ל"גלובס" כי קצין המשטרה הורן גייס אותו לאיסוף מידע על פעילויות של ארגונים אזרחיים וחברתיים. לדבריו, בעקבות רצונו להוכיח כי אנשי "שוכרים שתיקה" משקרים, הפנתה אותו דמות ידועה בחוגי הימין למשטרה והוא גויס בשכר חודשי של כ-800 שקל.

הסוכן הופעל באירועים של חד"ש, של הסתדרות האחיות, של ארגונים המפגינים נגד אכילת בשר, של "באים לבנקאים" של עו"ד ברק כהן, של פעילויות המחאה של מבקשי מקלט מאריתריאה ומסודאן ושל פעילים למען זכויות אדם. משימתו העיקרית, כך סיפר בזרודניך, הייתה השגת מידע לגבי "חתרנות נגד המדינה" בארגונים אלה, מציאת אינדיקציות לתנועות כספיות בלתי-חוקיות בארגון, חשדות לאירועים פליליים או לשימוש בסמים וכן מידע על ההיררכיה בארגונים ועל אודות היערכותם לקראת אירועים פוליטיים שונים.

לדברי בזרודניך, המפעיל הורן גרם לו להאמין שקיימת חתרנות בארגונים הללו. אבל, כך סיפר הסוכן-לשעבר, ככל שהתקרב למנהיגי הארגונים ופגש אותם פנים אל פנים, הבין שמדובר באנשים הפועלים מתוך אידיאולוגיה ואין חתרנות

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע

בדואר אלקטרוני

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

כוח שיש בו מקום לכולם

מהחלטת הוועד המרכזי של מק"י לקראת הבחירות לרשויות המקומיות

הדיאלקטי בין העניינים הלאומיים לעניינים היומיומיים, כזרם מהפכני שמטרתו - שינוי יסודי בחברה דרך עימות עם שלטון ההון והגזענות, התנגדות לכניעה לערכיו והקפדה על ניתוח כל-צדדי של המציאות. הניסיון לימד אותנו, כי אין "מתכונים מוכנים מראש". לכן מתמודדת חד"ש בבחירות הקרובות ככוח שיש בו מקום לכולם, המושיט יד לכולם למען חברה של שוויון וצדק חברתי.

לקראת הבחירות בת"א - יפו

הבחירות בת"א-יפו עשויות להיות סוערות. מול רון חולדאי, ראש העיר הכמעט-נצחי, מוצעות אלטרנטיבות מימין ומשמאל. עיקר הביקורת של חד"ש על חולדאי והעירייה בהנהגתו – העדפתם המוחלטת של העשירים על פני התושבים הוותיקים, בייחוד בשכונות הדרום וביפו.

לא נכון לומר שהעירייה אינה משקיעה ביפו: תקציבים עצומים מוזרמים אליה. השאלה, היכן הם מושקעים, במי מושקעים ובמה. נבנו נמל וטיילת לתיירים; מתחם שוק הפשפשים שופץ לרווחת תושבים מחוץ לעיר בעיקר; ופרויקטים יוקרתיים של מגורים לעשירים בלבד נבנים על קרקעות יפו. בינתיים הקהילה הוותיקה, הכוללת את רוב ערביי יפו וחלק מיהודיה, נדחקת, כלכלית ותכנונית, אל מחוץ לגבולות העיר. תהליך זה מתרחש בשכונות הדרום. מכאן הקו המרכזי שלנו כרשימת שמאל בת"א-יפו: **עירייה למען תושביה ולא למען משקיעיה.**

הנקודות הקריטיות עבורנו כבסיס להתמודדות מוניציפלית בתל אביב יהיו התנגדות לגזענות כלפי ערבים, כלפי מבקשי המקלט האפריקאים, כלפי כל מי שאינו שייך לאוכלוסיית הרוב; התנגדות לקפיטליזם, כלומר, להעדפת ההון ולדחיקה של התושבים הוותיקים החוצה; ושיתוף יהודי-ערבית, הנושאת עמה את הבטחת הייצוג לאוכלוסייה הערבית ביפו.

יש להדגיש: חד"ש אינה מתכוונת להתמודד בשמה בלבד בת"א-יפו. אנו בודקים כיוונים שונים וכבר ניהלנו פגישות עם קבוצות פעילים עירוניות ויוזמות אזרחיות השוקלות התמודדות. מטרתנו – להוביל להקמתה של רשימה רחבה, המקדמת את דרכנו תוך פנייה לציבור רחב ככל האפשר.

לשיתוף פעולה זה סיבה אלקטורלית, והיא הבטחת הייצוג לערביי יפו בעירייה, וסיבה פוליטית – לפעול נגד הבידוד שמנסה הימין לכפות על המיעוט הערבי. השתלבות כגוף ערבי-יהודי וכרשימה שמאלית רחבה מרגילה את הציבור לקבל את קולנו כחלק מהשיח הפוליטי הלגיטימי וכחלק מהנהגה פוליטית.

בחירתה של ד"ר נוהה ג'אבר לעמוד בראשות רשימת החזית בבחירות למועצה המקומית במראר היא צעד חשוב במהפך בייצוג הנשי שכה נחוץ לחד"ש. שוויון אמתי בייצוג הוא מרכיב חיוני בחלופה אמיתית לשלטון הימין ולהנהגה העדתית והחמולתית. קהל הבוחרים והבוחרות הוא נשי במחציתו, ועל כן גם ההנהגה צריכה להיות נשית באותה מידה. ייצוג שווה הוא מסר שעלינו להעביר לדור הצעיר של נשים ושל נערות: להראות שיש להן לאן להתקדם ושפוליטיקה היא בהחלט עניין של נשים.

נועה לוי, מזכירת חד"ש בת"א

הבחירות לרשויות המקומיות יתקיימו ב-30.10 בצל משברים בשלטון המרכזי שמשליכים גם על הזירה המקומית. ממשלת הימין מייצגת את הברית והאינטרסים של כוחות הנצחה הכיבוש והעמקת ההתנחלויות מחד גיסא, ושל ההון הגדול מאידך. גיסא פרשות השחיתות של נתניהו ושריו מבטאות לא רק את הידרדרות הנורמות המוסריות במערכת הציבורית, אלא את הריקבון של המשטר הפוליטי בישראל: את ניצול הפרה הקדושה של "הביטחון" כדי לגזור קופונים, את גילוי העריות בין ההון לשלטון, את מאמצי הממשלה לשלוט באמצעי התקשורת כדי לזייף את תודעתם של האזרחים ולהשתיק כל קול ביקורתי.

במסגרת מדיניות ההסתה נגד הציבור הערבי, נוקטת הממשלה שיטה חדשה-ישנה של "מקל וגזר", של הפרדת המאבק לשוויון אזרחי מהמאבק לשוויון לאומי, של הפיכת האזרחים הערבים לעדר צרכני מציית וכנוע, ושל העלמת עין מהשתוללות האלימות, הפשיעה והפרוטקשן ביישובים הערביים. במסגרת מדיניות זו פועל הממסד להחליש את החסינות של הציבור הערבי, להחרוף את הסתירות הפנימיות ולהפוך אותן לקונפליקטים אלימים במטרה להעסיק את הציבור הערבי בעצמו במקום במאבק במדיניות הממשלתית. התכנית הממשלתית לפיתוח כלכלי מבטאת את ההתנגשות בין הצורך הכלכלי הקפיטליסטי לשלב את האזרחים הערבים במשק הישראלי כאמצעי לשימור הצמיחה, לבין רצון הממשלה ליישם מדיניות גזענית בתחומי הקרקעות, התכנון והבנייה תוך אילוץ רשויות מקומיות לשתף פעולה עם הריסות הבתים ולהקים תחנות משטרה ביישובים הערביים. לחברי הכנסת של חד"ש והרשימה המשותפת היה תפקיד חשוב בהשפעה על התכנית ובהשגת הישגים קונקרטיים שבאו לידי ביטוי בהוספת משאבים לרשויות המקומיות הערביות; אלא שבסופו של יום מדובר עדיין בתכנית ממשלתית בעלת הגיון ניאו-ליברלי, למרות שהיא עונה לחלק מצרכי הציבור.

בצל מדיניות ההדרה, ממשיכה ההשתייכות האורגנית (משפחה, חמולה, עדה) להתפקד כמעין "רשת ביטחון" תעסוקתית ואישית. בהקשר לרשויות המקומיות, הפכה העמידה השבטית למנגנון מיקוח על המשאבים המקומיים המטריאליים והסימבוליים ביישובים עצמם. ב-2013, כשלה חד"ש והפסידה במעוזים חשובים, בייחוד בעיר נצרת, שם התגבשה ברית בה עמדו יריבי חד"ש הפוליטיים לצד חוגי שלטון. אין פלא שנתניהו ושריו מחבקים את ראש עיריית נצרת הנוכחי ומרעיפים עליו תקציבים, ורואים בו "מודל רצוי" להנהגה מקומית ערבית. לעומת זאת, השיגה חד"ש הישגים נאים בכמה יישובים, בעיקר בערים המעורבות.

שתי מערכות הבחירות המקומיות האחרונות התקיימו בחברה הערבית בסימן עליית קרנן של הזהויות הצרות, התגברות תופעות השחיתות, ההתחנפות לשלטון ושיתוף פעולה עם תכנותיו. לאחר יום האדמה הובילה חד"ש 22 עיריות ומועצות מקומיות ערביות, לעומת שלוש רשויות מקומיות בלבד בכהונה הנוכחית (יפיע ואכסאל, וכן דיר אל-אסד במסגרת הסכם רוטציה).

חד"ש מתמודדת בבחירות לרשויות המקומיות 2018 על בסיס המצע המדיני-חברתי שלה, לא כדי ליטול נתח מהעוגה המקומית, אלא כחלק מפרויקט פוליטי שמזוהה את הקשר

אישום כוזב באנטישמיות בשירות הימין והמתנחלים

מקרים נוספים של הדחת חברים במפלגת הלייבור הבריטית מעידים
על בחישות הלובי הישראלי והשמרנים בנעשה במפלגה

ג'רמי קורבין. השמרנים במפלגתו עדיין לא השלימו עם מנהיגותו ועם הצלחתו (צילום: צ'אנטהאם האוס/פליקר)

בהפרת תקנון מפלגת הלייבור ונאסר עליו להשתתף בכל אספות המפלגה, לרבות הוועידה השנתית בספטמבר. ההחלטה מרמזת כי לא תיעשה בדיקה של ה"מקרה" שלו. המקרה האחרון מחזק את החשדות ש"וועדת המחלוקות" במפלגה, האמונה על פתרון המשבר, מעוניינת יותר בהטלת השעיות ארוכות טווח על חברי מפלגה אנטי-ציונים, הנתפשים כתומכי קורבין מאשר במאבק אמיתי נגד האנטישמיות. הנהגת הלייבור חייבת לתת את דעתה על כך ששימוש כוזב באנטישמיות הפך נשק בידי אנשים בתוך המפלגה ומחוצה לה.

ייצור מציאות כוזבת וליבוי מתמיד של אש האנטישמיות משרת את האגף הימני של המפלגה, שעדיין לא השלים עם מינויו של סוציאליסט לראשותה. מצב זה משרת גם את המפלגה השמרנית, שהודות לכך יכולה להציג את עצמה באופן שקרי כלוחמת נגד אפליה ונגד אנטישמיות; ולידי אנשי השגרירות הישראלית הצופים מהצד ומקבלים לגיטימציה להשמיץ את מבקרי ההתנחלויות הבלתי-חוקיות בפלסטין ולהוקיעם כאנטישמים.

עד שתתעשת ותגן על עצמה מההאשמות הכוזבות ותטפל בחומרה באלה המפיצים האשמות אלה, תמשיך מפלגת הלייבור להיאבק בשמרנים כשידה האחת קשורה מאחור.

תרגום: אבישי ארליך

בהמשך למאמרים קודמים מעל דפי עיתון זה בעניין המאבק המתחולל באירופה ובארה"ב נגד השימוש הציני שעושה ישראל בהאשמה באנטישמיות כדי להשמיץ את מבקרי הכיבוש וההתנחלות, מובא להלן מאמר המערכת (9.3) בעיתון הקומוניסטי הבריטי "מורנינג סטאר".

האנטישמיות היא עדיין בעיה בבריטניה. ואולם מגוחך להאמין שהיא משתוללת דווקא במפלגת הלייבור, ושמלביה העיקריים הם אנטי-ציונים ויהודים. הרב הראשי לשעבר, הלורד סאקס, הוא אחרון המשמיצים, כאשר טען לאחרונה: "מפלגת הלייבור תחת הנהגת ג'רמי קורבין נכשלה בנקיטת גישה של אפס סובלנות לאנטישמיות". כשנשאל בידי כתב Jewish News מה היה אומר לקורבין לו ישב מולו, השיב סאקס: "ארצה לראות סימנים ברורים יותר של פעולה נחרצת בידי המפלגה והמנהיג, לפני שאהיה מוכן להיפגש עמו".

כלומר, לדעת הלורד-הרב, קורבין הלוחם בעקביות נגד גזענות, אנטישמיות ואסלאמופוביה – נגוע באנטישמיות. סאקס שם עצמו שופט אמינותו של קורבין כמתנגד עקבי לאנטישמיות ודורש ממנו פעולה, רק כזו המקובלת על סאקס, לפני שיסכים בטוב לבו להיפגש עם מנהיג הלייבור. איננו ממליצים לקורבין להשתתף בתסריט כזה של ניסיון התרפסות בפני הרב או לחילופין, שהמפלגה תקבל חותמת של "טהורה מאנטישמיות" מאנשים שכבר הצהירו בעבר כי "אנטי-ציונות היא האנטישמיות החדשה".

על הרב הראשי לשעבר סאקס מתחה ביקורת ב"הארץ" (מאי 2017) המשפטנית הבריטית היושבת בירושלים, אנה רויטר, על כך שהזמין באופן אישי את יהודי התפוצות להשתתף במצעד הדגלים ביום כיבוש ירושלים, וליטול חלק בריקודים עם חיילי צה"ל במתחם המתנחלים בלב חברון. רויטר ויהודים בריטים אחרים הביעו משאלה לדיאלוג כן יותר בעניין ישראל, שבו מדברים ישירות על הכיבוש במקום להעלים אותו. לרוע מזלו של קורבין, ישנם יסודות בלייבור החולקים עם סאקס את עקרונות הציונות הלא-ביקורתית ובאופן חסר מצפון מכנים יהודים אחרים "אנטישמים", בעוד המחלוקת האמתית היא בין ציונים ולא-ציונים.

חברי "תנועת הלייבור היהודית" (JLM) שהיו ידועים בעבר כ"פועלי ציון" הם ציר מרכזי במסע ההכפשה הנוכחי. בעקבות פעילותם, הקימו יהודים אנטי-ציונים את "הקול היהודי למען הלייבור" (JVL) כאלטרנטיבה ל-JLM שמנהלתה, אלה רוז, הייתה בעבר מנהלת קשרי הציבור של השגרירות הישראלית בלונדון. בסוף השבוע קיבל מזכיר "הקול היהודי" (JVL) ג'ון סאקר הודעה, לפיה חברותו בלייבור מושעת בלא הגבלת זמן בשל הערות, שאינן מפורטות במסמך, שלכאורה העיר ברשתות החברתיות ועשויות להתפרש כאנטישמיות. בעקבות זאת מואשם סאקר

מאה שנים למפלגה

שירותי הביטחון נגד הקומוניסטים

סאלח, פה זה השב"כ

הפרק השלישי בסדרה התיעודית "סאלח פה זה ארץ ישראל", ששודרה ב-5 במאסר ברשת, תיאר את התקוממות ההמונית של העולים החדשים מארצות ערב שהחלה בוואדי סאליב בחיפה ב-9 ביולי 1959, והתפשטה לעבר ריכוזי העולים ברחבי הארץ. בין היתר, סופר על היערכות המשטרה ועל הקמתם של מנגנוני בילוש ומודיעין שפעלו בריכוזים אלה, לרבות סוכנים רבים שדיווחו בפירוט על הנעשה בקהילות הצפון-אפריקאיות בערים ובעיירות הפיתוח. רבים נדהמו מהגילוי ומחשיפת המסמכים המשטריים הסודיים ("מבצע כוכב" ולאחר מכן "מבצע אשל"), והמפורטים למדי, שעסקו בפעילות ואף באורחות חיים ובפולחנים דתיים שהיו רווחים אז בקרב העולים, בייחוד המרוקאים.

לצערי אין בסדרה אזכור לדיכוי ולמעקב המקבילים אחרי האוכלוסייה הערבית (תחת הממשל הצבאי באותה עת)

ולאובססיה האנטי-קומוניסטית של שירותי הביטחון. מסמכים שברשות יוצרי הסדרה מצביעים על כך שהמשטרה חיפשה בקדחתנות אחר קשרי הפעילים המזרחים למפלגה הקומוניסטית הישראלית, אך מידע זה לא נמסר בסדרה.

בעקבות הצפייה, אמיר שואן ("ידיעות אחרונות", 23.2) ציטט ממסמך: "הבחורה הבלונדינית שביקרה את הפצוע בבית החולים פעילה במפלגה הקומוניסטית, ביקרה יחד עם גבר גם בכמה בתים בוואדי סאליב, והודיעה שהמפלגה הקומוניסטית מוכנה לבוא לעזרתם של המפגינים".

לא רק המשטרה פעלה נגד יהודי ארצות ערב והאסלאם. גם השב"כ הקים מנגנון מקביל לטיפול באוכלוסייה המזרחית. כך עולה מספרו של ד"ר יאיר שפיגל, גמלאי של שב"כ והיסטוריון ביחידת המורשת של שירות הביטחון הכללי, "ימי עמוס – ראש השב"כ השלישי, עמוס מנור, המבצעים והפרשיות (1963-1953)", שראה אור באחרונה בהוצאת מודן בשיתוף משרד הביטחון והשב"כ.

ראש השב"כ נדב ארגמן אף צירף דברי פתיחה, אף לא הקדמה ולא מבוא, כי אם "דבר ראש שירות הביטחון הכללי". כך שמדובר בגרסה רשמית למדי של תולדות הארגון; חשיפות מבוקרות תוך גישה למסמכים שאין בידי היסטוריונים להשיג. ועם זאת, אפשר למצוא בספר לא מעט גילויים מרעישים: השעבוד של השב"כ למנגנון של מפא"י; הפיכתם של השב"כ והמוסד לקבלן משנה של ה-CIA במסגרת המלחמה הקרה; המעקב אחרי ועדי עובדים, אחרי האוכלוסייה הערבית, אחרי העולים מארצות ערב והאסלאם ואחרי הקומוניסטים. לפי המחבר, מנה הארגון בסוף שנות ה-50 כ-600 עובדים קבועים (ועוד מספר רב של "שטינקרים"). חשוב לזכור, כי בתחילת שנות ה-60 לא עלה מספר תושביה של ישראל על שני מיליון. בעת הפגנות בוואדי סאליב, גויסו מעבר למועסקים ישירות בידי השב"כ כ-50 מודיעים ב-35 יישובים. בהמשך נחשף כי המחלקה שהוקמה אז בשב"כ על מנת לעקוב אחר מחאות האוכלוסייה המזרחית פורקה רק בסוף שנות ה-70, כלומר היא פעלה במשך כעשרים שנה ברציפות.

מק"י היה הגוף הפוליטי שקיבל את מירב תשומת הלב של השב"כ. זאת, בהמשך למעקב של ש"י (שירות הידיעות של ההגנה) אחר הקומוניסטים בין 1940 לאמצע 1948. הגוף החדש, שהוקם על בסיס ש"י (ושאת שמו אסור היה להזכיר, בגלל הוראת הצנזורה, עד 1957) החל לבלוש עם הקמתו אחר הפעילים הקומוניסטים, וביתר שאת בעקבות שביחת הימאים שנתמכה על ידי המפלגה הקומוניסטית". שפיגל הוסיף: "השב"כ בהנהגתו של איסר הראל היה טבוע בחותם מפלגתי מובהק: הוא שימש גם מכשיר להגנה על ההגמוניה של מפא"י ולביסוסה" (עמ' 21). ועם זאת, מנור "התקשה לקבל את קביעתו של בן-גוריון שכונן את הקואליציה הפרלמנטרית שלו 'בלי חירות ובלו מק"י'. לדברי מנור, 'בלי מק"י אני מביין. אבל בלי חירות? הרי הם יהודים, ציונים, פטריוטים'" (55).

אשר לעמדת הממסד כלפי מק"י בשנות ה-50 וה-60, מציין שפיגל: "במגזר היהודי, בו היה עיקר כוחה באותה תקופה. היא הייתה מפלגה חתרנית שנמצאת 'מחוץ למחנה' [...]. במגזר הערבי היוותה מק"י 'ארגון חזית לערבים לאומנים'. שם היה עיקר סכנתה, ומשום כך היה צורך להתייחס אליה בנוקשות, 'בלי הנחות', על אחת כמה וכמה בשעת חירום" (עמ' 96). מהספר עולה גם שהשב"כ הפעיל גם "לוחמה פסיכולוגית ופעילות הסברה שניהלה המחלקה הייעודית נגד מק"י". בין היתר נשלחו חוברות הסברה ותעמולה לבתייהם של אלה ש"נחשדו" כאוהדי הקומוניזם. "התמודדות עם מק"י היה יעד קבוע", מסכם שפיגל.

אפרים דויד

יום האישה בסימן הגירוש

ח"כ דב חנין (חד"ש, הרשימה המשותפת), שהשתתף בהפגנה, מסר: "מתרגש לצעוד עם נשות דרום תל אביב, ותיקות ומבקשות מקלט, נגד הגירוש, הפינוי והשיסוי של אוכלוסייה באוכלוסייה ובעד חיים של כבוד ושוויון לכל הנשים החיות כאן".

הנוער הקומוניסטי לצד הסרבנים

גיליון חדש של "קול הנוער", עיתון ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי (בנק"י) ראה אור החודש. בנק"י היא תנועה ערבית-יהודית הפועלת ברציפות מאז 1924, וחניכיה שבו לפרסם את ביטאונה בעברית.

בגיליון, שערכה חניכת הסניף הירושלמי של התנועה, מאיה ליבנה, אפשר למצוא מגוון טקסטים שכתבו ואספו פעילי ופעילות התנועה: על הספריות הציבוריות באום אל-פאחם (סער יהלום), על התעוררות הנוער הקומוניסטי (שאדי נאסר), נגד גירוש מבקשי המקלט אל מותם (רוני מכלברג ואליה בנהיים), על המחאה נגד הרצאות נציגי בנקים בבתי ספר (גבע דדש), על שותפות האינטרסים בין המורים השובתים לתלמידי התיכון (לילך יצחקי) ועוד. מאמר המערכת, "מועמדים לשירות השלום", מוקדש לחותמי מכתב השמיניסטים; כמה מהם חברים בתנועה.

הפגנת הנשים בנווה שאנן, 9.3 (צילום: ניר כהן)

כ-500 נשים ישראליות ומבקשות מקלט, תושבות ותיקות וחדשות, וגם גברים צעדו והפגינו (9.3) נגד גירוש מבקשי המקלט בשכונת נווה שאנן שבדרום ת"א לציון יום האישה הבינלאומי שחל יום קודם לכן, 8 במארס.

זו הייתה אחת הצעדות הגדולות לציון יום האישה בתל אביב בשנים האחרונות. הפגנות יום האישה ברחבי העולם ממשכות היסטוריה ארוכה בשנים של מאבקים בהובלת נשים סוציאליסטיות וארגוני עובדות ועובדים. על רקע הפגנות הענק ושבתת הנשים ההמונית בספרד, הגיעו מאות נשים וקראו ביחד: "הצבועים בממשלה לא סופרים כאן שום אישה", "דורשות שוויון ורווחה, לא גירוש ורדיפה", "כסף לשכונות ולא לעוד מתקן חולות".

מועדון קולנוע בגדה השמאלית
קולות רחוקים, דוממים - טרנס דיוויס
 1988, בריטניה (אנגלית, כתוביות באנגלית)
 אחרי ההקרנה תתקיים שיחה עם **אדם אבולעפיה**
מוצ"ש, 17 במארס, 19:00, אחד העם 70, תל אביב

מבצע הסברה נגד הגירוש
 ביזמת **עוזרים את הגירוש**, ולקראת הפגנה בהמשך החודש (24.3), יוצבו ביישובים ברחבי הארץ דוכני הסברה בהם יחולקו דפי מידע, סטיקרים וכרוזים
 להרשמה ולפרטים נוספים:
<https://goo.gl/forms/omgvFjKiMdiJFS1z2>
יום ו', 16 במארס, 11:00

אירוע השקה לספר "כך כובשים מולדת"
 ספרה החדש של הסוציולוגית ד"ר **סמדר שרון** (אוני' ת"א) יושק בערב חגיגי במועדון הגדה השמאלית בנוכחות המחברת, בין המשתתפים: ד"ר **חן משגב** (אוני' בן גוריון ואוני' ת"א), ד"ר **גל לוי** (האוני' הפתוחה), ד"ר **בני נוריאלי** (האוני' העברית ומכללת ספיר) ו**אסתר זנדברג** (עיתונאית, "הארץ")
יום ב', 19 במארס, 19:30, אחד העם 70, ת"א

החזית הדמוקרטית לשלום ושוויון (חד"ש)
ישיבת המזכירות הארצית
 על סדר היום:
 סקירה פוליטית ודו"ח ארגוני, הכנות למועצת חד"ש שתיערך ב-24.3, תכנית עבודה לקראת הבחירות המוניציפליות
שבת, 17 במארס, 16:00, שדרות בן גוריון 39, חיפה

החזית הדמוקרטית לשלום ושוויון (חד"ש)
אסיפה ארגונית של סניף יפו
 בתכנית: סיכום פעילות ובחירות לוועד הסניף בהשתתפות **מנצור דהאמשה**, מזכיר חד"ש
יום ד', 14 במארס, 20:00, במועדון 'רח' השקמה 3

החזית הדמוקרטית לשלום ושוויון (חד"ש)
 בשיתוף אקטיבי העובדים בת"א וביפו
יום האישה הבינלאומי בסימן העו"סיות
 עתידנו - סיפורה של תנועה, בהשתתפות עו"ס **ענבל חרמוני**, יו"ר איגוד העובדים הסוציאליים הנבחרת
יום ה', 15 במארס, 20:00, אחד העם 70, ת"א